

ANNEX 1. DESCRIPCIONS DELS MATERIALS I ELEMENTS SIMPLES, RECURSOS HUMANS, VEHICLES I MAQUINÀRIA

1.1 EXAMEN I ACCEPTACIÓ DELS MATERIALS

Els materials o elements que es facin servir en les diverses operacions de manteniment, els han de poder examinar i acceptar els serveis tècnics municipals o personal d'una tercera empresa independent en qui delegui l'Ajuntament.

1. Aigua de reg

La procedència de l'aigua de reg està assegurada i la qualitat i les condicions compleixen tots els requisits necessaris. El subministrament depèn d'Aquàlia, empresa encarregada de la gestió integral de l'aigua en el municipi.

El contractista utilitzarà els punts d'abastament d'aigua facilitats per l'Ajuntament, quedant expressament prohibit l'abastament en qualsevol altre punt.

Pel reg s'utilitzarà, sempre que sigui possible, aigua no potabilitzada ni destinada al consum humà com: freàtica, pluvial, regenerada procedent de depuradora.

En qualsevol dels casos la gestió de l'aigua ha de ser extremadament curosa, i l'adjudicatari ve obligat a comunicar qualsevol pèrdua, trencament o disfunció observada en la xarxa o en les instal·lacions d'aprofitament d'aigua.

2. Sauló

Sorra procedent de roca granítica meteoritzada, obtinguda per excavació. Durant l'extracció s'ha de retirar la capa de terra vegetal. No ha de tenir argiles, llims, margues o d'altres matèries alienes.

La fracció que passa pel tamís 0.08 (UNE 7-050) ha de ser inferior a 2/3, en pes, de la que passa pel tamís 0.40 (UNE 7-050). La composició granulomètrica ha de ser l'adequada al seu ús. Habitualment el seu ús serà el de formar un paviment transitable.

Mida del granulat:

- Sauló fi: 0.05 a 0.1 mm.
- Sauló mig: 0.1 a 0.5 mm.
- Sauló groller: 0.5 a 1 mm.
- Sauló molt groller: 1 a 2 mm.

3. Graves

Granulats naturals procedents d'un jaciment natural o del trinxat de roques naturals. Els granulats naturals poden ser de pedra calcària o pedra granítica. La composició granulomètrica ha de ser l'adequada pel seu ús. Ha de ser nets, resistents i de granulometria uniforme. No ha de tenir pols, brutícia, argiles, margues o d'altres materials estranys.

En jardineria, normalment, no s'utilitzen els granulats procedents del reciclatge d'enderrocs de la construcció.

Les graves han de complir els límits extrets de la Norma Espanyola.

4. Roques per rocalla

Són tots aquells blocs de pedra irregulars, procedents de la pedrera, que tenen unes mides suficients com per poder-les encabir en la construcció d'una rocalla; podem considerar que els blocs són bons a partir de 20 cm de diàmetre.

Una de les característiques essencials d'aquests elements és la seva irregularitat, així com la seva gran consistència a la degradació i a l'esfullament, també una de les característiques valorables és la presència en les mateixes de forats i esquerdes.

Segons la procedència de la pedrera poden ser: calcàries, silíciques, basàltiques, etc.

A l'hora de portar-nos elements d'aquestes característiques, hom haurà de procurar que els blocs siguin nets d'elements fins i de taques alienes a la seva procedència.

5. Terres de rebliment

És tota aquella terra procedent de la pròpia activitat que les obres generen, i que per tant en la majoria dels casos no ens servirà per a cap activitat de jardineria; encara que hem de tenir clar que com a rebliment d'un possible volum que no serà ocupat pel sistema radical de cap planta serà suficientment bo. Hauran d'ésser exemptes de qualsevol contaminant químic.

6. Terres per a jardineria

Capa de terra que oscil·la entre els 2 i 15 cm i que el percentatge de matèria orgànica és del 5%.

Haurà d'estar exemptes de pedres i la seva textura edàfica estarà al voltant de la franca, segons la classificació del triangle de textures.

7. Escorça de pi, estella forestal i triturat de restes de poda

L'escorça de pi és el producte resultant de la neteja de troncs dels arbres que van a les serradores, presentant-se normalment com a escates que oscil·len des dels pocs mil·límetres fins arribar al centenar. L'estella forestal és el producte resultant de la trituració i estellat de troncs de pi amb la utilitat principal de biocombustible però també utilitzable com a encoixinat. Les restes de poda triturades provenen de l'esmicolament in situ de la brancada produïda en els treballs de poda o neteja forestal.

L'aplicació de l'escorça, estella o triturat de poda té dues vessants: en primer lloc com encoixinat de la superfície dels parterres, reduint així la sortida d'adventícies, la més gran conservació de la humitat del sòl i l'aspecte més ornamental i acabat; o com a barrejador amb la terra o substrat per a esponjar-la.

En cap dels dos casos l'escorça no ve comercialitzada en cap procés de fermentació afegit. Encara que el producte ens pugui acidificar una mica el sòl, conseqüència de la presència de lignines i tanins, aquest procés és tan lleuger que no es produeix cap limitació en el desenvolupament normal de la majoria dels vegetals que hom vulgui implantar-hi, o fins i tot favorable en plantes acidòfiles.

8. Enceball

Material en percentatge variable de sorra, humus i fertilitzant mineral, utilitzat majoritàriament per gespes.

Cal que el producte estigui ben garbellat, procurant que no tingui aterrossaments innecessaris. En quan a la matèria orgànica allà existent haurà d'estar ben curada, car si no ho està ens pot crear termopaties perilloses que ens poden afectar a la bona germinació d'una sembra.

9. Material vegetal

Les plantes ornamentals destinades al subministrament han de complir les condicions de qualitat general i les condicions particulars segons el tipus de planta a què pertany. Les plantes que no compleixin aquestes condicions no poden ser subministrades.

Els criteris de qualitat d'una planta han de fer referència tant al sistema aeri com al sistema radicular.

Els lots han de ser homogenis, de la mateixa espècie, varietat i categoria.

Hi ha diversos aspectes per definir la qualitat del material vegetal:

- Autenticitat específica i varietat
Les plantes subministrades han de ser absolutament autèntiques, és a dir, han de tenir identitat i puresa adequades en relació al gènere o espècie a què pertanyin i, quan es comercialitzin amb una referència de

cultivar, han de tenir també identitat i puresa adequada respecte al cultivar.

- **Dimensions i proporcions**

En totes les plantes, la relació entre l'alçada i el diàmetre de la tija o tronc ha de ser proporcional, segons l'espècie o varietat.

L'alçada, l'amplada de capçada, la longitud de les branques, les ramificacions i el fullatge han de correspondre a l'edat de l'individu segons l'espècie o varietat en proporcions ben equilibrades.

Les arrels han d'estar ben desenvolupades i proporcionades d'acord amb l'espècie i varietat, l'edat, les condicions del sòl i el creixement. La mida del pa de terra ha de ser proporcional a l'espècie o varietat, a la mida de la planta i a les condicions del sòl.

1.2 CONDICIONS GENERALS DE LA VEGETACIÓ

1. Plantes subministrades amb arrel nua

Les plantes subministrades amb arrel nua han de presentar un sistema radical ben ramificat, no excessivament podat, sense símptomes de deshidratació i la capçada aclarida, tot mantenint l'equilibri entre la part aèria i la part subterrània.

2. Plantes subministrades amb pa de terra

Els pans de terra han d'estar lligats amb ràfia o similar o bé amb xarpella de material degradable. Addicionalment han d'anar protegits amb malla metàl·lica no galvanitzada, amb cistella metàl·lica no galvanitzada o amb tela plàstica degradable.

Com a material de protecció o de lligam del pa de terra només es permeten materials que es descomponguin abans d'un any i mig després de la plantació i que no afectin al creixement posterior de la planta i del seu sistema radical.

3. Plantes subministrades en contenidor

Una planta cultivada en contenidor ha d'haver estat trasplantada a un contenidor i conreada en aquest, el temps suficient perquè les noves arrels es desenvolupin de tal manera que la massa d'arrels en mantingui la forma i s'aguantin de manera compacta quan en sigui treta.

La grandària del contenidor ha de ser raonablement proporcional a la mida de la planta. S'ha de canviar a un contenidor més gran abans que es produeixi espiralització de les arrels. El contenidor ha de ser suficientment

rígid per aguantar la forma del pa de terra, tot protegint la massa d'arrels durant el transport.

4. Arbres

Els arbres de fulla caduca poden ser comercialitzats amb arrel nua, amb pa de terra o contenidor. Els arbres de fulla persistent poden ser comercialitzats amb pa de terra o en contenidor.

Els arbres s'han de mesurar segons el perímetre del tronc, a 1 metre sobre el nivell del sòl o del coll de l'arrel. Per als arbres de tronc múltiple, el perímetre total és el de la suma dels perímetres individuals. Les coníferes s'han de mesurar segons l'alçària total des del nivell del sòl fins al seu extrem superior.

Els arbres de capçada de creu han de tenir una capçada proporcional al gruix del tronc i presentà un mínim de tres beses equilibrades entre elles.

Els arbres han d'estar ben ramificats i no han de presentar branques codominants (branques amb forquetes) en el seu eix principal, ni ramificacions anòmales. En la poda de formació s'ha de respectar sempre el gradient de ramificació.

Els arbres ramificats des de sota i els arbres ramificats exemplars han d'estar totalment vestits de dalt a baix i han de tenir les branques laterals ben ramificades regularment al llarg del tronc. Els cultivars fastigiades han de tenir un tronc únic erecte.

Els arbres de capçada han de tenir la ramificació dins la capçada típica de l'espècie o varietat. La capçada de l'arbre ha de ser uniforme i el creixement ha de ser proporcional al perímetre del tronc. Una poda addicional de les branques ha de ser conforme amb el tipus d'espècie o varietat, excepte per els empelts a dalt de formes globoses o pèndules. Els arbres fletxats han de tenir la guia dominant intacta.

5. Palmeres

Les palmeres subministrades amb pa de terra han de disposar d'unes dimensions mínimes de pa de terra segons la major o menor sensibilitat a la trasplantació i les exigències de la plantació definitiva. Hi ha d'haver un espai mínim entre l'estípit i l'exterior del pa de terra, en general han de ser uns 20 cm d'amplada.

La profunditat del pa de terra ha de ser aproximadament igual al diàmetre del pa de terra. En sòls poc profunds han de ser proporcionalment més amples, mentre que en sòls profunds els pans poden ser menys amples i més profunds.

En general, les palmeres d'estípit únic han de tenir aquest perfectament recte i vertical. Les palmeres d'estípits múltiples han de tenir cada un

d'aquests orientat adequadament a l'espècie. En general, és desitjable que un lot tingui homogeneïtat en alçària i gruix de l'estípit.

Les palmeres subministrades no han de tenir ferides, osques o concavitats en el tronc, ni externes ni internes. Tampoc no han de presentar estrangulacions de l'estípit. En el cas de *Phoenix dactylifera* el diàmetre ha de ser uniforme al llarg de tot l'estípit, amb una disminució màxima admissible del 20% del perímetre i en un únic punt.

Les palmeres subministrades en contenidor han d'haver estat conreades en aquest el temps suficient perquè les noves arrels es desenvolupin de tal manera que la massa d'arrels en mantingui la forma i s'aguantin de manera compacta quan en sigui tret.

Les arrels han d'estar perfectament tallades, amb talls nets, sense esquinçades, per tal d'evitar-ne podridures. Com a regla general és millor tallar arrels si es preveu que aquestes s'han d'acabar podrint.

6. Arbust

Els arbusts poden ser comercialitzats amb pa de terra o en contenidor.

Els arbusts s'han de mesurar segons l'alçària total i/o amplària total, segons els casos. A més s'ha de donar el nombre total de tiges principals i el nombre de branques laterals situades en el terç inferior. Com a dada complementària es pot donar el volum o mides del contenidor.

L'alçària mínima, l'amplària mínima i el nombre mínim de branques situades en el terç inferior exigibles depenen de l'espècie, del volum del pa de terra o del contenidor i de la categoria de l'arbust.

7. Plantes vivaces i entapissants

Les plantes vivaces són vegetals no llenyosos, de consistència herbàcia, que poden arribar a ser de base semillenyosa, o amb tiges en canya, que floreixen i fructifiquen diverses vegades durant el seu cicle vital, poden mantenir la part aèria tot l'any o perdre-la pràcticament durant el període desfavorable del seu cicle vegetatiu anual. Les plantes amb òrgans subterranis de reserva engruixits (bulboses, rizomàtiques, amb corns, etc.) són incloses en aquest apartat.

Les plantes entapissants són de tipus vivaç, enfiladís o arbustiu, que degut a la forma de creixement o com se les pot fer créixer, s'usen per a cobrir superfícies o per entapissar-les. Queden incloses en aquest grup, plantes que poden aparèixer en altres apartats com ara algunes arbustives.

8. Plantes anuals i de temporada

Les plantes anuals són aquelles que compleixen el seu cicle vital com a màxim en el període d'un any.

Les plantes de temporada són aquelles que s'usen en plantacions de caràcter temporal, independentment de la durada del seu cicle vital i , fins i tot, del seu hàbit de creixement. Podran ser plantes anuals o vivaces.

9. Plantes enfiladisses

Plantes enfiladisses pròpiament dites (Amb circells, ungles, arrels aèries, pecíol voluble, ventoses, espines, o amb tiges volubles), o bé plantes sarmentoses. Es plantaran per a recobrir l'element vertical desitjat, amb els cables, tutors o estructura de suport que necessitin quan sigui el cas.

10. Plantes crasses

Les plantes crasses són aquelles que presenten els seus teixits engruixits degut a acumulacions d'aigua i substàncies de reserva. Aquestes reserves es poden presentar a les fulles, a les tiges o a les arrels, o a qualsevol d'aquests teixits indistintament. En ocasions es presenten també altres modificacions adaptatives com la transformació de les fulles en espines o modificacions molt aparents de les tiges per l'acumulació de les substàncies de reserva.

11. Llavors

Les llavors utilitzades en la jardineria i el paisatgisme han de correspondre a les categories de llavor certificada i/o estàndard. Les llavors no han d'estar contaminades per patògens ni insectes, ni tampoc presentar senyals d'haver patit cap malaltia, ni atacs d'insectes o d'animals rosegadors. Així mateix, les llavors han d'estar netes de materials inerts, de llavors de males herbes i de llavors d'altres plantes cultivades, dins dels límits establerts pel reglament tècnic.

1.3 MATERIALS PER A LA FERTILITZACIÓ

1. Adobs orgànics - Compost

Producte procedent de la transformació de la matèria orgànica de restes vegetals, poda, dejeccions ramaderes, matèria orgànica de les escombraries domèstiques i industrials que un cop compostat, homogeneïtzat i separat de qualsevol matèria no desitjable, ens dóna un producte suficient bo com per ésser aprofitat en la fertilització de les plantes dels jardins i parcs.

És un producte estable i inofensiu, resultat de sotmetre la fracció biodegradable dels residus urbans, agrícoles, industrials, etc. a una degradació bioquímica.

Sempre serà convenient que la matèria prima del compostatge provingui d'una transformació aeròbia i no anaeròbia, atès que el producte final sempre serà més acurat en el primer cas.

La relació C/N d'un compost ben fermentat haurà d'oscil·lar entre 25 i 30. La quantitat de metalls pesats i d'altres productes tòxics haurà d'estar per sota de la normativa vigent.

2. Adobs organominerals

Productes constituïts per una part important d'un substrat de naturalesa orgànica, que es pot enriquir normalment amb: N, P, K, microelements, àcids húmics, àcids fúlvics, etc.

Composició: mínim un 1% de N orgànic; la suma de N total, P_2O_5 i K_2O , ha de ser superior al 13%.

3. Adobs minerals

Es defineixen com a adobs minerals els productes mancats de matèria orgànica; que s'obtenen com a resultat d'una reacció de síntesi química, o bé procedeixen de l'extracció natural de minerals. Habitualment es farà servir adobs compostos, amb N, P i K, de tipus soluble o d'alliberació lenta.

1.4 MATERIALS PER A INSTAL·LACIONS DE REG

Els equips de reg han d'estar sotmesos a controls que garanteixin la uniformitat de fabricació, a fi que una vegada instal·lats permetin obtenir una uniformitat de reg adequada. En cas d'homologació ISO o UNE han de disposar de certificat.

1. Boques de reg

Permetrà l'acoblament de mànega i s'accionarà mitjançant clau de "cuadrillo". Tindrà cos de foneria i mecanismes de bronze. Estarà proveïda de tapa preparada per a ésser embridada a tub. Presentarà dos orificis laterals que permeten connectar un tub per a desguàs. Estarà preparada per una pressió d'aigua de 10 atmosferes, diàmetre d'entrada i de sortida de 40 mm. Generalment de ferro colat o altre material, connectat a la xarxa d'aigua, xarxa d'aigua freàtica i aigua regenerada del municipi i amb un acoblament estàndard establert per el mateix municipi.

2. Aspersion

Element de funcionament automàtic, distribuïdor d'aigua de forma mecànica i que generalment està fabricat en plàstic i canonada interior d'acer inoxidable. La dispersió de l'aigua la realitza un moviment rotatori de fins a

360 graus. Els cabals que deixen anar oscil·len entre 350 l/h i 750 l/h. Treballen a pressions d'entre 2 i 6 atm Connectat a la derivació regarà uniformement la superfície circumdant.

3. Difusors

Element distribuïdor d'aigua de forma mecànica i que generalment està fabricat en plàstic i amb elements d'acer inoxidable. Controlat per un programador i la dispersió de l'aigua la realitza de manera fixa per un broquet de grau variable de 90, 180, 270 i 360 graus. Els cabals que propulsen oscil·len entre 1000 l/h i els 1500 l/h. Treballen a pressions d'entre 2 i 5 atm.

4. Degoters

Element distribuïdor d'aigua de manera localitzada, amb degoters integrats de baix cabal i de funcionament autocompensant, fabricats en tub PE de diàmetre exterior 20 mm.

Els cabals que emeten per degoter oscil·len entre els 2 l/h i els 4 l/h. Treballen a pressions d'entre 0.75 i 1.5 atm. Es faran servir tubs amb degoters integrats a interdistàncies de 30 o 50 cm.

5. Inundadors

Poc utilitzats, element distribuïdor de baix cabal i que generalment està fabricat en PE. La dispersió de l'aigua la realitza de forma uniforme a través d'orificis distribuïts al llarg de la canonada. Treballen a pressions d'entre 0.75 i 1.5 atm.

6. Electrovàlvula

Element que deixa passar l'aigua només quan li arriba una senyal elèctrica, de manera que per defecte es tanca. També pot funcionar de manera manual. Hi ha electrovàlvules de mitja, de $\frac{3}{4}$, d'1, de 1.5 i de 2 polsades (aquestes són les més utilitzades normalment).

7. Programador de reg

Aparell electrònic que serveix per a que el sistema de reg funcioni d'una forma automàtica, segons un programa per temps o control remot per aplicatiu web.

Constituït per un panell exterior proveït de comandaments que permetin seleccionar el dia i l'hora en què s'ha d'efectuar el reg i el temps que ha d'estar oberta cadascuna de les electrovàlvules. Els programadors de gestió remota no disposen de botons de control in situ, es comanden des d'una aplicació web i responen al senyal del sensor de pluja, amb possibilitat

d'altres sensors de paràmetres meteorològics i edàfics. L'accionament del programador pot ser manual o automàtic.

8. Canonades i peces de PE

De polietilè flexible, o de baixa densitat. Secció circular i gruix uniforme, sense rebaves amb superfície exterior i interior llises, sense ratlladures o picadures. Peces especials de llautó o plàstic. Estanc a una pressió mínima de 10 atmosferes.

1.5 MATERIALS PER A ASPRATGES I VENTS

1. Aspre o “ Tutor “

Ha de ser recte i de secció suficient tal que tingui una inèrcia major que el tronc a subjectar. Seran de fusta tractada en autoclau, de 2.5 m de longitud i 65 mm de diàmetre, com a dimensions mínimes.

La unió amb el tronc de l'arbre s'ha de realitzar de forma que permeti el moviment del mateix, amb una tolerància màxima de 10 cm amb un material no abrasiu per a l'escorça. Els 10 cm superiors de l'aspre hauran d'estar pintats amb un color, especificat per l'Ajuntament, que serveixi d'indicador de la campanya de plantació.

L'aspre s'ha de clavar aprofundint entre 70 i 80 cm i sempre fora de l'abast del pa de terra.

Els aspres d'un sol element han de tenir una alçada de 2 m com a màxim, sense contar la part soterrada. Alçades superiors s'han de resoldre amb aspres de 3 o més elements.

Pel que fa als materials de fusta caldrà tenir en compte:

- No s'utilitzaran fustes tractades amb creosota ni altres productes que puguin ser tòxics per als usuaris o el medi ambient.
- S'utilitzaran només materials de fusta procedents de tales legals i d'aprofitaments forestals sostenibles. Es prioritzarà l'ús de productes que disposin de certificats d'origen equivalents o iguals als del sistema FSC (Forest Stewardship Council o Consell d'Administració Forestal) o que siguin reciclats.

2. Vents i cablejats

Donada la seva funció resistent i normalment en arbres grans, els cables han de ser d'acer trenat i secció normalitzada de 8, 10 o 12 mm de diàmetre. Per a determinar-lo cal considerar: l'espècie, el seu port, la proporció de pa de terra respecte l'alçària, el grau d'exposició als vents i el tipus de terreny.

La unió amb el tronc s'ha de realitzar amb una anella metàl·lica de planxa d'acer d'uns 2 mm de gruix, com a mínim, protegida interiorment amb material tou tipus neoprè, cautxú, etc. L'anella ha de tenir una amplària de 10 cm com a mínim, construïda en dos meitats unides amb espàrrecs roscats per tal d'ajustar-la al diàmetre del tronc. El conjunt s'ha de sobredimensionar per tal de garantir la seva resistència a les inclemències previstes.

1.6 PRODUCTES PER ELS TRACTAMENTS FITOSANITARIS

1. Insecticides i acaricides

Anomenen així tota una sèrie de productes de síntesi o naturals, que ens ajuden a controlar les poblacions de plaga per sota d'uns llindars de tolerància determinats.

Segons la forma que tenen d'actuar, els podem classificar en: sistèmics o de translocació, de contacte i d'acció radical.

2. Feromones

Es fan servir feromones sexuals específiques per a trampeig i monitorització de certes plagues com ara morrut de les palmeres i processionària dels pins. Les dades obtingudes ajuden a la lluita raonada contra la plaga.

3. Fungicides

Anomenem així als productes fitosanitaris, de síntesi o naturals, encarregats de controlar els agents paràsits fúngics. Segons la naturalesa dels fongs els podem classificar en agents ectoparàsits o externs i endoparàsits, que penetren dins l'estructura interna dels vegetals hoste. Segons la funció del producte els podem classificar en: preventius, que ens eviten la penetració del fong; i els d'espectre curatiu, que són aquells que aturen la infecció un cop penetra en la planta hoste.

4. Herbicides

Són totes aquelles substàncies encarregades de controlar la presència de vegetals no desitjats en aquella zona, sovint per a manteniment de paviments tous. Es fan servir productes antigerminatius i herbicides sistèmics no selectius.

5. Coadjuvants, mullants i detergents

Ens referim a tota aquella sèrie de productes tensioactius, que sense intervenir en la composició de la matèria activa de les barreges, serveixen com a productes mullants optimitzant l'efectivitat del tractament. Alguns detergents es fan servir com a producte insecticida alternatiu per a control integrat de plagues com ara el pugó.

6. Cicatritzants

Ens referim a aquells productes utilitzats per a tapar les ferides dels troncs i branques; tant si són causades per accidents, o bé si són conseqüència directa dels talls de poda.

1.7 RECURSOS HUMANS: exigències professionals

El contingent de recursos humans que es necessiten per al desenvolupament directe de les tasques de la present contracta, es consideren mínims per optimitzar el servei prestat, i venen quantificats en aquest plec de prescripcions tècniques en el CAPÍTOL 3.- RECURSOS HUMANS I MATERIALS, punt 7.-. RECURSOS HUMANS.

1. Coordinador del servei

Responsable de confiança de l'empresa, amb coneixements a nivell alt de l'activitat de jardineria, així com coneixements administratius, de gestió de recursos humans i tècnics. Estarà equipat amb telèfon mòbil i correu electrònic. Haurà d'estar en contacte amb la direcció tècnica municipal de forma permanent; s'ocuparà de la planificació i coordinació de les feines tècniques de jardineria, subministraments, assegurament de la qualitat, seguiment del contracte, informes, inventaris, resums de tasques, facturació i la relació continuada amb la direcció tècnica del servei municipal de Parcs i Jardins.

Per tal d'acreditar la categoria professional de coordinador del servei de jardineria caldrà que aquest professional estigui en possessió de, com a mínim, Titulació de diplomat empresarial, o d'enginyer tècnic agrícola o forestal, a més de disposar d'una experiència mínima de 3 anys en coordinació d'empresa de serveis de jardineria municipal.

2. Encarregat

Responsable tècnic i cap de colles. Està al front dels equips de treballadors manuals, els quals estan sota les seves ordres. Els organitza i distribueix les feines i efectua el control dels seus rendiments, assegurament de la qualitat, i vetllarà per les mesures de prevenció de riscos en el treball.

Ha de tenir coneixements de plantes de jardineria i forestals, interpretar plànols i croquis de conjunt i detall, i d'acord amb ells replantejar el jardí i els seus elements vegetals i auxiliars en planta. Ha de disposar de coneixements sobre plagues corrents i carnet de manipulador de productes fitosanitaris bàsic.

Ha de poder conduir vehicles amb carnet de classe B, i experiència en maneig de vehicles de treball com ara tractor, dúmper, traspallet elèctric, mini excavadora, cistella elevadora, camió bolquet amb ploma, etc.

Ha de tenir experiència en el maneig i manteniment de tot tipus de maquinària portàtil de jardineria i treballs forestals, com ara xerrac mecànic, desbrossadora, tallabarders, tisora elèctrica de poda, martell percutor i motocultor.

3. Oficial jardiner

Treballador que disposa del domini de l'ofici, efectua tasques pròpies de la conservació i millora de la jardineria, amb iniciativa i responsabilitat, fins i tot en tasques especialitzades.

Ha de poder conduir vehicles amb carnet de classe B, i experiència en maneig de vehicles de treball com ara tractor, dúmper, traspallet elèctric, mini excavadora, cistella elevadora, camió bolquet amb ploma, etc.

Ha de tenir experiència en el maneig i manteniment de tot tipus de maquinària portàtil de jardineria i treballs forestals, com ara xerrac mecànic, desbrossadora, tallabarders, tisora elèctrica de poda, martell percutor i motocultor.

4. Peó jardiner

Treballador que realitza treballs consistents en esforç físic i que no requereixen preparació teòrica especialitzada.

Són funcions pròpies d'aquesta categoria:

- Cavat i rasclonat del terreny a mà
- Plantació de planta baixa i arbres
- Manipulació de terres i compost
- Transport, càrrega i descàrrega de planta o qualsevol altre material
- Regs amb mànega
- Neteja de jardins, escardar males herbes
- Segar de gespa i prat, retall de vores
- Desbrossament d'herbassar i matoll
- Retall amb tisora o màquina
- Tall amb xerrac o tisora
- Recollida d'elements vegetals (branques, males herbes, gespa, etc.)
- Complimentar totes aquelles instruccions manuals respecte a les seves funcions que rebin dels seus superiors als que assisteix

1.8 ROBA DE TREBALL

El personal de l'empresa contractista haurà d'anar uniformat de forma que es compleixin les diferents lleis i normatives laborals vigents (LPRL, UNE-EN345, UNE-EN471,...), i de forma que sigui fàcilment identificable pel ciutadà com a treballador de l'espai públic.

Les peces de l'uniforme seran d'alta visibilitat, de colors vistosos i amb les pertinents bandes reflectants. Hauran d'ajustar-se al cos sense impedir ni dificultar els moviments i no duran incorporats gaires elements addicionals (botons, butxaques,...). Els materials de fabricació adients seran aquells que siguin flexibles, lleugers, de fàcil neteja i desinfecció.

1.9 MAQUINÀRIA, VEHICLES I EINES

El contingent de vehicles, maquinària i materials auxiliars que es necessiten per al desenvolupament directe de les tasques de la present contracta, es consideren mínims per optimitzar el servei prestat, venen enumerats en el plec en el CAPÍTOL 3.- RECURSOS HUMANS I MATERIALS, punt 8.- RECURSOS MATERIALS.

1.10 EPIS I PROTECCIONS COL·LECTIVES

Els treballadors, a l'hora de desenvolupar les tasques diàries, hauran d'anar equipats amb l'equip de protecció individual adequat per a cada cas. En qualsevol cas s'hauran de regir pel Pla de Seguretat i Salut laboral presentat pel licitador.

Una relació no exhaustiva dels EPI que es necessiten per al desenvolupament directe de les tasques de la present contracta, es consideren mínims per optimitzar el servei prestat, i venen descrits en el plec en el CAPÍTOL 3.- RECURSOS HUMANS I MATERIALS, punt 8.- RECURSOS MATERIALS.

El contractista disposarà dels elements de protecció col·lectiva necessaris per a senyalitzar o limitar el pas en les diferents obres o feines que realitzi als espais públics. Sense ser una relació exhaustiva, els elements són cinta plàstica de delimitació, tanques, cons, senyals, planxes, llums, cartells, etc